

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Victor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronut (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Diez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Empat a la baixa

La compareixença parlamentària de Mariano Rajoy ha servit de ben poca cosa. Els partidaris del líder del Partit Popular s'han felicitat, perquè Rajoy "ha esvaït els dubtes i ha guanyat la partida" –la partida estricta contra Alfredo Pérez Rubalcaba, s'entén–. Com els del líder de l'oposició, també aparentment. Segons que afirmen els socialistes, Rubalcaba ha posat Rajoy "contra les cordes". La jugada, doncs, té dues lectures oposades. I encara una tercera, vista des del distanciament necessari: aquestes compareixences són d'ús partidista intern i són contemplades des de l'exterior de la brega partidista amb una barreja d'escepticisme, cansament i indignació. Què ha guanyat la política espanyola amb aquest nou episodi de presumpta "transparència"? Res.

Diga el que diga Rajoy, la majoria de l'opinió pública espanyola –la que no se sent implicada en la defensa d'una de les dues grans forces polítiques de l'estat– ha arribat a la conclusió que la corrupció s'ha estès i s'ha fet inevitable; que afecta tots els grans partits, i que els uns tapen les pròpies vergonyes amb l'exhibició de les dels rivals. Això és injust? Si es considera l'afer dels ERO a Andalusia o totes les bifurcacions del *cas Gürtel* amb les conseqüències dels sobresous i l'enriquiment obscè de l'ex-tresorer Luis Bárcenas, els escèptics i els indignats tenen tota la raó del món. Cada nou brot de corrupció reforça aquestes posicions. Rajoy afirma que Bárcenas va traïr la seua confiança i la del seu partit, el qual no s'ha mogut d'una conducta escrupolosament legal. Es pot cansar, si vol, amb aquesta argumentació. Debades.

L'episodi de Bárcenas s'allargarà i, depenent dels nous testimonis de l'ex-tresorer del PP, forçarà més compareixences i declaracions. La gran diferència entre aquest cas i els que l'han precedit és que per primera vegada el responsable de les finances d'un gran partit durant dècades ha decidit descobrir el pastís. Desprestigi-lo serveix de poc. El fet que ell s'haja enriquit, haja mentit o s'haja contradit no invalida la sospita generalitzada de finançament il·legal que afecta tota l'estructura del Partit Popular. Els debats parlamentaris o, fins i tot, les futures mocions de censura no serviran de res. Si Rajoy no té credibilitat, Rubalcaba tampoc no en té. Només en trauran profit les opcions minoritàries i radicals. Les que, almenys de paraula, prometen una reforma total d'un sistema que consideren "podrit". Ni el PP ni el PSOE no volen evitar-ho. Encara que a partir d'ara ho intentaren, han fet massa tard. Aquest és el pecat. La penitència es farà evident en les pròximes cites electorals. I en l'enorme malestar social que ha generat.

Als nostres lectors

Vells i nous rumors

Durant la Segona Guerra Mundial, els bàndols en conflicte van fabricar i van escampar centenars de rumors que, segons el seu parer, els beneficiaven. Amb una administració meticulosa i eficaç, Marc Argemí acaba de publicar *Rumors en guerra*, una obra que presenta totes aquelles estratègies, que s'han allargat en el temps fins els nostres dies. Aquesta setmana Gemma Aguilera aborda aquesta qüestió, tan actual, i entrevista l'autor d'aquest llibre per a establir lligams entre aquelles manipulacions i les que ara sacsegen els nostres temps. També en aquest número d'EL TEMPS, Miquel Payeras publica un reportatge sobre el *lobby* gai del Vaticà i la seua relació amb l'Institut per a les Obres de Religió, l'organisme que controla totes les finances d'aquest petit estat.